

ר' יומן ד', 27.1.60

בבוקר החרטומי בזעמת חוקח חותם ומסופו על האעת המנסלה בדרכו אחריו:

פנומת שלחה גם על סיעות.

הנ"צ ירדתי למלון.

- המכג באלאג'יר מטבח ותורה-סכנה לאדרת, לאערוב אירופת וזה ליאוראל.

יש יסוד לפ渺 שדי-גול איזנו שליטה בכבא שבאלג'יר. הוא בארכט עופד מאחדרי

דיבול - מוחן אסונח שהוא שליטה והוא מקובל. אם יחברך אין לו פלון על

הבא, אך שהוא ימחה מהכנא ויכנע לו - יאביד העם הזרטמי אסונח בדי-גול -

הכבא באלאג'יר לא יוכל להתקיים בלי ארכט - רק העם הזרטמי מסעין הטיליאדרדי

הדרטטי לקיומו, ואם די-גול יאביד השליטה על הכבא - יהיה הכבא מוכרת להסלאם

על ארכט. זה עלול להשיב או לדיקטורה גבאיה או לפלחת האדרטיג. אכן הפקרים

ארט פקידת פקוח באירופה וביעולם (ובסוטו של דבר מסידד בו אלג'יר ובמפרה -

כי לא יכולו לעולם בכוח). פקוח ארכט היה מכה לעולם הזרטמי, בנייה ידועה גם

לאדרטיגר במיזאנ, והוא יצרך לסייעו לעצמו משען חזק, כי יודע דיבין. זה יגביר

הזרטיגים בזרטיג ובעולם. זה יגביע עתה כמצגדו - כי לא יוכל להיות שולג

לדיקטורה גבאית בגיבוד לרוגוזו של העם גוב הזרטיג.

מש עוד איזנו ציק אל גקובו שדי-גול יתגבור על סכנת זו?

— גאולה בקרת אגליו בערב. סימלה שיריד שאל אותה כי אם ושם היהודים
הגדולים בדורות חסיטוריה היהודית, היה כפוף הכניותו אותן. אבל לפוי
דבריהם שאל ריד שאלה זו אם יגאל ידך ואם הוא הכניות אותו בחשונה זו. דבר
זה מהמיות אותו. לא מידי עוזה זהה, ואני מבורך מזה נכוון.

28.1.60, יומן

בבוקר באו אגלי אכדי שלילו וגידום. רואים להוציא ספר לזכר הגדולים
הראים במלחמות העולם בראשותם וחסיניהם. אמרתי ? תבואר עליכם ברוחך. יא
להזכיר אנשי קדמת וארבעתיניהם, אם כי היה פערם בערך המהגרים. ביקשו מני
לכתוב מבראש.

ישיבתם מטה. —

מרגרת הביאה לי ספר שזכה למלגה משביגיון של זכר האגדודה המוקדש בפייער
לאחנן ישראל ומאץ.

בארבעה עת' בנו אגלי איזט. ארבעה כהן אל חייטש נער דעוז המהגרים
האנטישיסטיות וויאן אנטקנור בס בונדיין.